

[Indenrigsministeren]

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Som det sikkert vil være spørgeren bekendt, er det de tilsynsråd, der er nedsat for hver amsrådsreds, der fører tilsyn med kommunerne. Jeg har derfor bedt tilsynsrådet for Århus amt om rådets vurdering af de konkrete sager, der omtales i begrundelsen for spørgsmålet. Når jeg har modtaget rådets svar, skal jeg vende tilbage til sagen over for spørgeren.

Spm. nr. S 924

Til *socialministeren* (13/8 84) af:

Leif Hermann (SF):

»Har ministeren planer om at foretage ændringer i lov om social bistand § 4, således at denne bringes i overensstemmelse med udlændingelovens § 18, stk. 2?«

Begrundelse

I bemærkninger til udlændingelovens § 18, stk. 2, som blev indføjet under folketingsbehandlingen for at begrænse adgangen til at lade opholdstilladelse bortfalde ved beslutning om hjemsendelse af forsørgelsesmæssige grunde, udtaler retsudvalgets flertal, at »det vil være en naturlig konsekvens heraf, at der foretages en ændring af lov om social bistand«.

I stedet for at ændre bistandslovens § 4, således at det i loven fastslås, at der ikke kan besluttes hjemsendelse af forsørgelsesmæssige grunde efter 2 års varigt ophold her i landet, har socialstyrelsen udsendt en cirkulæreskrivelse af 31. oktober 1983. Dels er det således kun en administrativ ændring, der er foretaget, trods flertallets henstilling, og dels ser det ud til, at man til gengæld strammer op inden for 2 års grænsen (cirkulæreskrivelsens pkt. 3).

Svar (20/8 84):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Efter bestemmelsen i bistandslovens § 4 afgør socialministeren eller den myndighed, ministeren giver bemyndigelse hertil, om en person, der ikke har dansk indfødsret eller ret til hjælp i medfør af aftaler med andre stater eller internationale organisationer, skal hjemsendes, når der bliver behov for at yde vedvarende hjælp til pågældendes forsørgel-

se. Socialstyrelsen er bemyndiget til at træffe disse afgørelser.

Udlændingeloven af 8. juni 1983 er trådt i kraft den 1. oktober 1983. I lovens § 18, stk. 1, bestemmes det, at en opholdstilladelse bortfalder, når der af forsørgelsesmæssige grunde er truffet afgørelse om, at en udlænding, der ikke har de fornødne midler til sit underhold, skal hjemsendes. Ifølge lovens § 18, stk. 2, gælder bestemmelsen i stk. 1 – om, at opholdstilladelse kan inddrages på grund af offentlig hjælp – dog ikke, hvis udlændingen med henblik på varigt ophold lovligt har boet her i landet i mere end de sidste 2 år. Udlændingelovens regler indebærer således, at der skal tages stilling til spørgsmålet om hjemsendelse af forsørgelsesmæssige grunde i løbet af de 2 første års ophold, således at hjemsendelsessagerne ikke kan trækkes i langdrag.

Med henblik på at orientere kommunerne om de nye regler i udlændingeloven og deres betydning for pligten efter bistandsloven til at indberette sager om ydelse af vedvarende hjælp til socialstyrelsen udsendte socialstyrelsen den 31. oktober 1983 en cirkulæreskrivelse om kommunernes indberetning efter bistandslovens § 4.

I cirkulæreskrivelsen redegøres for den nye udlændingelovs § 18, stk. 1 og 2, herunder at der fra lovens ikrafttræden ikke længere er nogen indberetningspligt for den personsgruppe, der er omfattet af § 18, stk. 2. Da spørgsmålet om hjemsendelse af herværende udlændinge efter bistandslovens § 4 nu skal være afklaret inden for de pågældendes første 2 års ophold her i landet, har socialstyrelsen benyttet anledningen til at henlede opmærksomheden på pligten efter bistandsloven til at rejse sag om hjemsendelse, når der bliver konstateret behov for vedvarende hjælp til en udlænding. Der er ikke tale om en stramning af socialstyrelsens praksis i de indberettede sager.

Til brug for de tilfælde, hvor en udlænding opfylder betingelserne i udlændingelovens § 18, stk. 2, om mindst 2 års ophold, har socialstyrelsen udarbejdet en standard-skrivelse om, at der ikke kan ske hjemsendelse af forsørgelsesmæssige grunde.

Det er socialministeriets opfattelse, at der således er overensstemmelse mellem praksis efter bistandslovens § 4 og udlændingelovens § 18, stk. 2, og at der derfor ikke er behov